

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 1.40

Pol leta 20

Cetvrt leta 10

Pri oznanilih in tiskanih „opisovalnicah“ se plačuje za navadno trislopesno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat

7 " " " " 2 "

6 " " " " 3 "

Za vsake šteke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „trih kron“ na starem trgu in v knjižnici ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici, na Travniku 18, 1., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Dolalcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri opravištvu.

Slovenci.

Milo se mora človeku pri srci storiti, ko preiščuje politično stanje slovenskega naroda. Uže 600 let pod žezlom slavni Habsburžanov prebil je dobre in hude čase. Bojeval se je proti krvoločnemu Turku in branil svojega sosedja Nemca, da je ta utrjeval svoje gmotno in duševno stanje. Napredoval je tudi Slovenec, ali zunanje razmere silile so ga, da se je naslanjal na svojega sosedja. Najboljim možem oblačili so nemško sukno in kjer je kak roglič segal v Nemce, izgubil se je za večne čase. Le krajna imena, ljudske navade in pripovedi zgodovinarjev kažejo nam naše nekdanje meje. Vrh tega razdeljeni smo še ti, kar nas je, po raznih državah; Italija, Avstrija in Ogersko štejejo Slovence med svoje državljane. Ogrorna večina Slovencev prebiva v Avstriji in samo ta smejo se javno glasiti. V Italiji in na Ogerskem so take politične razmere, da Slovenci ostane le upanje, dasi tudi to jako majhno. V Avstriji živi nas več, ali razkosani smo tudi tukaj po mnogih deželah: po Štajerskem, Kranjskem, Primorskem (Goriško, Istra, Trst) in Koroškem. Nepomešani nismo nikjer, ker tudi Kranjsko ima razen Slovencev tudi nekaj Nemcev. Koroško in Štajersko štejeta pa več Nemcev nego Slovencev. Na Primorskem smo v eni deželi z Italijani; Hrvti so ipak naši najbližji bratje. Dasi združeni z drugimi narodnostmi v istih deželah, drži se slovenski narod vkup, kajti Kranjsko je središče ali sree Slovenije, ki raztega svoje ude v drugo sosednjo deželo. Nikjer niso Slovenci ločeni po drugi narodnosti od svojega središča.

Kako se pa godi Slovincem po raznih teh avstrijskih deželah? Na Koroškem pojema slovenski rod. V stoletju napredka in narodne enakopravnosti koroški Slovenci skoro ne vejo za njo. Uže pred 5 leti prosilo je 95 katehetov, naj bi se dala slovenskim otrokom prilika, da se navadijo slovensko čitati, da bi se učili katekizem v maternem jeziku. Do zdaj niso bili še uslišani in sedanjí celovski škof Fuader, trd Nemec, naročil je katehetom, naj prošnjo ponovijo in naj mu poročajo o izidu, da vzame on stvar v roke, ako gg. kateheti ne bodo uslišani. Na Štajerskem zgublja se slovenstvo ob meji in v mestih šopirijo se liberalci nemške barve, katerih očetje so molili slovenski očenaš. Na Primorskem zgublja se slovenski

rod s poitalijančevanjem. V Dolenji pridigovalo se je še pred leti slovenski, a zdaj nastopil je na mesto slovenskega furlanski jezik. V Istri snujejo se v slovanskih občinah italijanske ljudske šole. Na Kranjskem odločevala je do novejših časov peščica Nemcev ali ponemčencev, ki so v deželi; še le v zadnjih letih dobil je narod svoj naravni zastop v deželni luši. Zdaj imajo Kranjci boljše dneve in lepo priliko, da si opomorejo in utrdijo svoje stanje.

Da bi naši nasprotniki bili zadovoljni s tem, da nam tla izpodmičejo izpod nog; ali to niso. Rugajo se nam, ko tožimo in žalujemo o naši osodi; posmehujejo se nam, ko se trudimo, da bi rešili, kar je mogoče. V svoji prečurnosti dajejo stvarcem drug obraz: očitajo nam, da mi jih izpodkopujemo in da hrepenimo po stvarih, do katerih nimamo pravice. Razen krivice imamo še zasramovanje in moramo gledati, kako se nasprotniki sitijo na našo zgubo z ljudmi naše narodnosti, s svetom, ki je bil naših očetov. Pošteni zastopniki drugih narodnostij ne delajo tako. Tiroleci, ki so trdi Nemci, so Slovincem in Hrvatom večinom vedno dobri prijatelji; tako tudi Gorenjeavstrijci, Štajerci, Solnogradčani, z eno besedo vsi konservativni Nemci. Nasprotni so nam laži — naprednjaki in laži — liberalci, ki so onečastili lepe besede in so jim dali nasproten pomen od prvotnega. Tako je tudi gledé Italijanov, konservativci so nam pravični in privoščijo nam, kar želijo sami za se; liberalci bi nas pa radi kar iztrebili s sveta ali pa prekrstili v milance in firentince.

Tem navalom moramo se Slovinci v bran staviti z vsemi sredstvi, katere nam postava dovoljuje. Braniti se pa moramo skupno. Razdeljeni smo že tako na razne dežele, kar nam je v veliko kvar. Prizadevati se moramo, da vsaj svojih močij in svojega delovanja ne bomo delili. Delati moramo po enem načrtu, ostati moramo v vedni dotiki med seboj, dasi smo razkropljeni, pomagati moramo drug drugemu. Vsakdo naj ima pred očmi svojo ožjo domačijo, pa naj ne zabi obče slovenske domovine, ki je najlepši biser v avstrijski kroni. Kdor je svoje delo doma opravil, naj pogleda k sosedu ter naj mu pomore, da z delom ne zaostane. V tem oziru obračamo se pred vsem na kranjske Slovence, ki sedijo pri lepe obložení mizi, ter jih prosimo, naj ne pozabijo svojih bratov na Koroškem in drugod, katerim se hudo godi.

občevanje z neapolitanskimi prekucuhli. Leti so smeli na ladijo in mornarji z ladije v mesto. Vsak dan so trosili prekucuhli med italijansko beneško posadko poročila in spise zoper vlado in kralja. Branje takih prekucijskih spisov in neprevidno občevanje je slednjé podkurilo upor na c. k. fregati. Izvzemši poveljnika s častniki in kadeti, vsa posadka se je zapela v punt in zaroto, da ladijo izdà v roke laških prekucuhov, imenovanih „crociati“ dne 25. marca. V ta namen so isti večer iz mesta pripluli okolo osme ure mestni prekucuhli in c. k. fregato obkolili s čolnicí. Vodniki prekucije stopijo na to pred vhod in prosijo, da bi smeli, kakor dogovorjeno, ladijo ogledati, v resnici pa se je polastiti. Za srečo so se bili nekoliko zakasneli in vstop se ni smel več dovoliti. Častnik na straži jih uljudno odpravi s tem, da naj se drugi dan povrnejo, ker za nočaj je vhod po vojaški postavi prepovedan. Tisto noč je šlo na ladiji vse križem in zmedenó, zarotniki niso hoteli slušati, zrezali so kozo vrh bobna, da zjutra se budnica ni mogla dati. Vsi so si pripeli laško tribojnico na prsi. Kritičen položaj! Na pokrovu in bateriji je vse križem gomeželo. Sedaj seže s posebno previdnostjo poveljnik vmes in otme ladijo Avstriji s tem, da nemudoma dá povelje vzdigniti mačka k odhodu. V to se je porabila vsa posadka eno uro. Sapa je pihala iz mesta in gonila ladijo dalje iz zaliva na široko morje.

Tako je bila oteta c. k. fregata in priplula je srečno veliko soboto v puljsko zavetje. Tako je bila fregata Guerriero v neapeljskem zalivu v očitni nevarnosti, pasti v roke sovražniku po neprevidnosti poveljnika, ki je brezskrbno privolil posadki, občevati z

Kranjci naj pomagajo drugim, da bomo kot zvezane šibe močen bran proti tujim navalom. Ako ostanemo v našem delu razvezane šibe, polomijo nas eno za drugo. Kranjski državni poslanci držijo se našega načela. Predno so šli na Dunaj, imeli so v Ljubljani posvetovanje, pri katerem so sklenili, da se hočejo potegovati na Dunaji tudi za one Slovence, ki žive zunanje Kranjske. To je dobro; to je slovenski program. Hvala gospodom poslancem za možki sklep. Vsem Slovincem naj bo pa priporočeno, da posnemajo kranjske državne poslance v tem oziru. Združenimi močmi bomo močni in se ohranimo in narod naš pride do častnega mesta, katero mu gre po postavi, po naravi in po zlahnih lastnostih, ki ga kinčajo. V slogi je moč!

Dopisi.

V Gorici, 14. dec. -- Kdor je imel priliko pred nekimi leti biti v našem prijetnem bližnjem Solkanu, videl je okolo šeste ure zajutra in sedme ure zvečer velike trume mladeničev in deklinj vsake starosti in sicer že od dvanajstega do tridesetega leta in čez. Prašal bi, dragi brolec, od kod so prihajale te trume. Bila je takrat tam tovarna za svilo, kakor je čč. bralcem več ali manj uže znano, ki ni dobro uplivala na mlo našo narodnost v omenjenem prijetnem kraju, kajti bilo je že naseljenih več laških družin, od katerih so se bili fantje in dekleta ptujega jezika več ali manj poprijeli. Tudi moralno začela je bila mladina propadati in videti je bilo v oni dobi že več ali manj bledih in propadenih obrazov. Nu hvala Bogu dandanes je prijetni Solkan rešen te nevarnosti; za prihodnje dni pa sam Bog vé.

Drugače je v Podgori. Tam je ožrtinja tako utrjena, rekel bi, kakor hrib podgorski, ki se ne dá premakniti; zatorej toliko večja nevarnost za podgorske vaščane gledé narodnega obstanka. Naseljenih je že tam več tujih družin, posebuo ob glavni cesti. To za Slovence ni nič kaj veselo, ker naseljene družine se gotovo ne poprimejo našega milega jezika; domačini se pa navadno preveč ponižujejo ptujini. To je prevdarka vredno. Pa pustimo to naj naša narodna inteligenca prevdarja, kako bi se neveselemu za nas

LISTEK.

TROJANSKI KONJ.

Povest iz leta 1848.

Leta 1848. dne 10. svečana odplula je iz luke Gravosa pri Dobrovniku v Dalmaciji c. k. vojna fregata Guerriero s 300 možmi vojne posadke pod poveljem g. B. v pomorsko neapolitansko mesto Mesina ob Sicilski ožini v brambo avstrijskih kupčijskih, podanikov.

Dospesvi do Mesine najde fregata mesto v najboljšem prekucijskem cvetu. Zato se ne ustavi v mestni luki, temuč preide razupito ožino Scilo in Karibdis, v kateri se dva navzkrižna toka vedno srečujeta. Ta naravna prikazen daia je starim povod k pravljici o zapeljivih morskih bitjih, sirenah, katere s svojim prekanljivim petjem vabijo neprevidne memo vozeče se mornarje v svoje mrzle vodene gradove v pogubo. Modri Ulis prestriže to sirensko petje s tem, da tovariše priveže k jamboru in jim ušesa zamaši z voskom.

V zavetji mesta Palermo je fregata prvič vrgla mačke in po 14 dneh odplula je v zaliv pri Neapelju in onde je ostala do 25. marca. Sirensko vpitje neapolitanskih prekucuhov je razsajalo po mestu in se odmevalo po zalivu noter do c. k. fregate. Moder Ulis ni pustil spred oči svojih tovarišev, temuč priklenil jih je na ladijo in jim je ušesa zamašil pred sirenskim vabilom. Avstrijski poveljnik je pa dovolil

prekucuhli in donašati svojim podanikom prekucijske spise in poročila.

Tudi Troja ni padla, dokler niso zvití Heleni spravili v mesto lesenega konja, dasi so prej mesto deset let oblegali. Da bi ga noter spravili, so Trojanci mestna vrata na stečaj odprli. Okrog njega so se kot zmagovalci veselili in potem mirno odšli in brez vse skrbi pospali. Ali med tem izlezejo iz trebuha lesenega konja prikriti sovražniki, gredó k mestnim vratom in jih odprejo svojim na videz pobeglim tovarišem, ki so se bili med tem vrnili z navideznega bega, ter so mesto pokončali.

Tudi v Gorico, zdi se, spravlja se trojanski konj irredentovskih brošur in časnikov. Kdor se hoče tega prepričati, naj se potruzi v neko kavarno, katero mu povem. V osmini Vseh svetih ležal je na mizi tednik izhajajoč v Vidmu. V trebuhu tega konja bral si, kar bi gotovo svojim očem ne vrjel: nakopičeno vso nesnago zoper papeža, škofo, cerkveno in deželno gosposko, s katero se priprosto nevedno ljudstvo podpihuje, draži in šunta zoper vsako božjo in človeško veljavo in oblast, preklinja in zasmehuje se sv. Duh, cerkev se obdolžuje, da pri sv. Dominiku časti psa pri sv. Roku in pri sv. Antonu pa svinjo. Tako se ljudstvo obdeluje za prekucijske namene. Kakor je poveljnik leta 1848. spal ali mirno gledal, ko so mu pred očmi vlačili v ladijo trojanskega konja, in se je še le takrat prebudil, ko je bilo skoro zamujeno, in je le po naključij otel ladijo pogina, tako zdi se, se godi v marsikaterem oziru tudi pri nas. Zato, čuvarji, ki ste postavljeni, da pazite, pazite in ne zapirajte očíj.

Slovence neveseli stvari v okom prišlo. V omenjeni vasi ustanovljeno je delalsko podporno društvo; ne vem, je li na narodni podlagi, a zdijse mi, da je. Po mojem mnenju bi ravno to društvo bila neka podlaga za narodni napredek in razvoj. Samo nekoliko uplivnih in za narod vnetih mož pri društvu, pa boj šlo. Sicer pa menim, da tudi šola in županstvo častno rešujeta svojo nalogo. Dobro, le tako naprej.

Tam v sredini Slovenije se nemčurji ponašajo se svojimi plavicami in kažejo svoje goreče srce do germanstva. Tukaj v Gorici pa, kaj mislite g. urednik, s čem se naši lahončiči ponašajo in kažejo? S povečevanjem znanega Oberdanka; omislili so si neki klobuk najbrže tam dole v Vidmu ali Bog si ga vedi kje. Klobuk se vé da sam na sebi je stvar nedolžna, ali kdor ga nosi, ni nedolžen, ker časti človeka, katerega nesrečna roka je stregla po življenji Njegovega Veličanstva presvitlega cesarja. Oglejmo si nekoliko ta klobuček, da ga ne bodo tudi naši Slovenci kupovali, ne vedoči njegovega pomena. Omenjeni klobuk je zgore raven in ima podobo kroznika z na znotre zavrhano črto okolo in okolo vrha, krajci so še precej široki s širokim obrobkom.

Te le vrstice sem napisal s tem namenom, da bodo dragi čitatelji vedeli, kako proslavljajo ono kosmato dušo, Oberdanka, naši lahoni ali bolje bi rekel lahončiči, katerim je teklo večinom slovensko mleko med zobmi. Bog nas varuj takih junakov!

Iz Solkana, 10. dec. (Izv. dop.) Kakor sem zadnjič naznanil, imela je naša čitalnica preteklo nedeljo svoj letni občni zbor, katerega se je udeležilo 17 društvnikov. Med temi nas je počastil s svojo navzočnostjo tudi naš č. g. kaplan J. G. Hvala mu! Gospod Tomaž Jug, predsednik čitalnice, pozdravil je v kratkem govoru navzoče društvnike ter rekel, da ga veseli, da se je v primeri s pičlim številom društvnikov še precej mnogo udov zbora udeležilo, in da se nadeja, da ostanajo tudi zanaprej zvesti in da bodo za obstoj in napredek naše čitalnice sodelovali. Gospod predsednik spominjal se je tudi ranjega Štefana Klemenčiča, ustanovnika in do smrti zvestega društvnika naše čitalnice; na to so vsi društvniki v znamenje obžalovanja ustali. Gospod Jug kot tajnikov namestnik podal je kratko poročilo o delovanju društva. Rekel je, da za ta čas žalibog nismo imeli zadosti delavnih močij, da bi bila mogla čitalnica prirejati veselice, ali da je odbor vendar skrbel za berilo društvnikom in za obstoj društva. Gospod Janez Makuc že osem let denarničar, poročal je o društvnem denarnem stanju. Društvo je imelo v minulem letu 120 gl. 61 kr. dohodkov in 120 gl. 97 kr. stroškov, toraj se je pokazalo 36 kr. primanjkljaja, kateri se pokrije z zaostanki mesečin, katerih je nad 30 gl. Zbor se je denarničarju toplo zahvalil za njegovo požrtovalno delovanje in v znamenje zahvale so vsi društvniki ustali.

Na to je sledila volitev predsednika, ki je bil po vskliku izvoljen zopet g. Tomaž Jug. V odbor pa so bili izvoljeni sledeči gospodje: č. g. Godnič Jožef, Gomišček Anton, Ličar Andrej, Mozetič Alojzij, Makuc Janez, Pezdil Miha, Vuga Jožef, Vuga Jušt. Namestnika: Kancler Janez, Srebrnič Janez. Ker se za razne nasvete nihče ni oglasil, je predsednik zbor zaključil.

Po občnem zboru bila je pri Alojziji Mozetiči domača zabava, katere so se udeležili skoro vsi društvniki, ki so bili pri občnem zboru, in tudi drugi rodoljubi. Domači in nekateri pevci iz Gorice so peli mnogovrstne narodne pesni, med katerimi so se vrstile razne napitnice. Tako smo se Solkanci zopet prebudili iz narodnega spanja in si zagotovili, da se v kratkem vidimo pri kakšni narodni veselici. Solkanci! ali se še spominjate tistih časov, ko je čitalnica imela večkrat v letu veselice, ko so nas goriški in drugi Slovenci narodno in gmotno podpirali. Tako je, kakor sem že zadnjič omenil: kjer ni življenja, tam ni veselja. Torej Solkanci, kateri niste še udje naše čitalnice, vpišite se, kajti več ko nas bode, več nam bode čitalnica ponujala v berilu, v omiki in tudi v veselica. Ne posnemajmo nekaterih naših sosedov, ki pustijo, da njih čitalnice dremajo, ali pa trdo spijo. Bodimo ponosni, da je naš narodni dom še v tako dobrem stanu. Ganimo se in delajmo vsak po svoji moči za obstoj in napredek naše čitalnice, ker s tem si ohranimo narodno čast in pridobimo si zopet tisto obiskovanje goriških Slovencev, katero nam je bilo pred nekaj leti v čast. Spolnujmo dolžnosti naše solkanske pesnice, ki se glasi:

Neprestrašene krvi,
Za naš rod navdušeni,
Smo solkanski fantje mi.

Solkanski rodoljub.

V Renčah, 12. dec. — V številki 49. cenjene „Soče“ nas neki dopisnik iz Renč napada zaradi plesa, katerega smo bili priredili 1. t. m. Gospod dopisnik, najprej naj Vam bode naznanjeno, da nismo bili vabljeni od nobenega gospoda, ampak da smo bili le osnovatelji vsi skupaj. Dalje smo tudi dobro vedeli, kje se ima veselica vršiti, ker smo bili vsi s krčma-

rjem sporazumljeni zaradi njegove dvorane. Ob enem naj Vam bode tudi na znanje, da s krčmarjevo postrežbo bili smo vsi brez izjeme zadovoljni, in sami ob sebi smo razumeli, da je treba v žepu kaj cvenka imeti, in nismo nekateri, kakor nas Vi pred svet postavljate, žepov doma pustili. Voz je bil tudi pošteno v Gorici najet od tamošnjih prevoznikov. Pravite dalje, da bili smo slovenske krvi a italijanske govornice. Gospod dopisnik, ali ste imeli uha zamašena, da niste slišali tudi slovensko govoriti? Govorilo se je tudi italijansko, ali le z onimi gospodičnami in gospodi, kateri našega milega slovenskega jezika niso razumeli. Bodi Vam tudi povedano, gospod dopisnik, da se zmiraj držimo pregovora: „Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovencev ne gane“. V dolžnost štejem si, naznaniti Vam da so se tudi nekatere slovenske pesni prepevale; radost in veselje nas je obdajalo, ko je stopil med nas učeni pevovodja v črnem salonskem fraku, pa nam je intoniral krasni in veličastni „U boj“. To g. dopisnik, naj bo, Vam in častitim čitateljem cenjene „Soče“ v vedenje.

V Kanalu umrl je dne 29. novembra Martin Kocijančič, strije ranjega skladatelja Jožefa in še živlega Karla Kocijančiča, znan mnogim duhovnikom in drugim kot brivec kanalski, star 83 let. Štirideset let hodil je vsak teden enkrat brit duhovne na Sveto Goro v vsakem vremenu.

K. K.

Izpod Triglava, 4. decemb. 1883. — (Triglav-Slovenec!) Triglav je pokazal „farbo.“ Najbrže ga je jezilo neslano čvekanje irredentarjev, ki sanjajo o „Tricornu“ itd. V svojem srdu spusti zaveso (zagrnjalo), skalovje zbobni v globino in zdaj je videti na onem mestu blizu glavnega vrha rudeča, kakih 8—10 metrov dolga stena. Ob lepem, jasnem vremenu ima tedaj Triglav slovensko zastavo nastavljeno (samo, da bi je ne konfiskovali!) — rudeč rob—višnjevo nebo — beli snežnik! — A naš Gaj... bi dejal: Od nekdanj stanuje tukaj Slovan.

Le krepko — oj Triglav, stoj mu v bran!

30 r.

Izpod Čavna, dne 6. grudnia 1883. — Draga „Soča“! Vže večkrat si dobre misli izrekla o shodih županov, pri kterih naj bi se župani o svojih važnih uradnih opravilih posvetovali. Ob enem naj bi poudarjali potrebe sedanjih časov in sredstva, s katerimi bi se jim moglo pomagati. Posebno v naših dneh je to neobhodno potrebno, ko težka bremena tlačijo naše občine in ko imamo toliko raznih postavilnih naredeb, da le malo kateri župan jih more popolnoma umeti. Ni se temu čuditi, kajti še visoki in učeni uradi pa sodniki si belijo včasih glavo, kako je treba postavbo razložiti ali obrniti na posamezni slučaj; kaj mora biti še le za posameznega župana, kinima prilike, da bi se z drugimi posvetoval? V sled te potrebe in „Sočinega“ navseta smo se danas nekateri župani tako porazumeli, da z začetkom prihodnjega leta, ako Bog hoče, osnujemo tudi v našem ajdovskem okraju take županske potrebne shode. Zarad tega priporočujemo se gospodom županom ali njih namestnikom, naj se od tega začetka ne odtegnejo, ko pride opravilo za to važno stvar. Posvetovanje se bode vršilo v Potočah (pri Rebku). Eden župan v imenu družih.

Iz Istre, dne 27. nov. V drugem članku, ki je imel napis: „Napredek na Kanalskem“, v cenjeni „Soči“ omenila se je tudi naša tužna Istra, a hvala Bogu! vendar ne v istem žalostnem, nazadnjaškem, zaspanem smislu, kakor navadno. Žal, da ne morem o celi Istri pritrditi, da bi bila v izgled kakemu delu Goriškega, marveč le o malem delu, o gorenji Istri. Ta del je namreč povsem naroden, ker je neodvisen od italijanskega kapitala. ki po celem ostalej Istri kakor črv gloje na slovanskem deblu. Gorenjo Istro so vsled tega tudi najbolj lačni Lahji in lahoni izbrisali iz taljanskega „čevlja“.

Gorenja Istra — po gorovji ločena od ostale dežele — ima jeden političen in dva sodnijska okraja. V večinom slovenskem sodnijskem okraju Podgradskem je bil letos ljudski shod, kjer se je med drugimi važnimi narodnimi vprašanji govorilo tudi o potrebi narodne hranilnice za ta okraj, kakoršno imate sedaj tudi na Goriškem.

Kolike važnosti so ljudske hranilnice-posojilnice, je draga „Soča“ uže tolikokrat in tako temeljito poudarjala, da bi bila o tem vsaka beseda odveč, razen toplega priporočila, da bi se jih mnogo ustanovilo, da bi narod rad sprejel dobroto, ki mu jo ponujajo, ter se tako izvil iz rok nenasitljivim odurohom, katerih nikjer — tudi na Kanalskem ne manjka.

Pri nas v Istri imajo narodne posojilnice še drug važen namen, da rešijo slovanske prebivalce iz rok istrske deželne hipotekarne banke v Porečju, katere je v laških rokah. Naši Italijani vse žile napenjujejo, kako bi nas še dalje denarno pod se spravljali in nam še dalje samooblastno gospodovali. Da omenjena banka ni najslabše sredstvo, dobro vemo; zato je bilo jako potrebno, ljudstvo o tem poučiti. Tabor imel

je v tem dober uspeh, ker je ljudstvu oči odprl in mu pokazal potrebo lastne posojilnice. Le škoda, da ni tako tudi v ostalej Istri.

Da ne bo ostal narod brez denarne pomoči, snuje se ravno zdaj hrutilnica in posojilnica za naš Podgradski okraj; uspešen pogovor o njej je uže bil in njeno seečno rojstvo se bliža. Bog daj srečo!

Danes se nisem namenil pisati o posojilnicah; pa naj bo, saj dragim „Sočinim“ bralcem ne bo škodovalo, ako zvedó, da je na tem polji pričela pucati zlata zarja tudi Istranom.

Politični pregled.

V notranji politiki obrača na se največjo pozornost zborovanje državnega zbora. Grof Taaffe je odgovoril v dunajskem državnem zboru na različne interpelacije, med katerimi je za nas najzanimivša ona istrskega poslanca dr. Viteziča in druga o vitezu Vesteneku. Z ozirom na prvo je povedal ministerski predsednik, da je gledé na razmere v Istri uredil zadevo vpisovanja primkov tako, da se morajo za naprej na zahtevanje pravilno pisati, a da se mora v oklepkih dodati sedanja pisava. O glavarji Vesteneku je rekel, da ni bil zadnji nikako zadržan udeležiti se zborovih sej v Ljubljani, premeščenje vršilo se je pa le z ozirom na potrebo in mogočnost uspešnega delovanja glavarja Vesteneka. Sicer pa mora javno izreči, da politični uradniki in glavarji so gledé svoje osebe prosti a kot uradniki so odvisni in morajo izpolnovati sklepe in namene vladine. Zborovanje v drž. zboru vršilo bi se prav mirno, da ne bi imeli ustavoverci ali levičarji veselja tihoto kaliti. Tako se je izjavil poslanec Piener v finančnem odseku, da nikdo izmed levičarjev ne sprejme poročil v finančnih zadevah, ker nočejo vladi niti krajcarja dovoliti. Dr. Kopp je hotel pouzročiti nekoliko hrupa o volitvi v moravskem veleposestva ter je mislil spraviti na dnevni red ono volitev, dasi sta se voljena poslanca odpovedala. Desnica mu je to veselje skalila s tem, da je njegov predlog zavrgla. Dr. Rechbauer je interpeliral pravosodnega ministra o zadevi pristava Rothschedeln-a, kateri je bil prisiljen po ukazu barona Pražaka odstopiti od predsedništva okrajne skupine nemškega šulvereina na južnem Štajerskem. Profesor Suess je zopet ropotal, zakaj ni v novi dvorani državnega zbora, katera ni še povsem dovršena, cesarskega orla, dočim je drug poslanec manjšine dr. Menger, izustil se, da bo manjšina nadaljevala ljut in brezozirno boj zoper sedanjo vlado. S takimi brezpotrebno, ki so le pripravne razburjenost in prepir širiti med poslanci in narodi, trati manjšina čas. Da pri takem postopanju ni mogoče vspešno delovanje za blagor države, je očitvidno. Pri vsem tem se trudi desnica prav resno, posebno pa v odsekih, da bi svojo nalogo srečno rešila. V javnih sejah prišlo je do sedaj le nekaj menj važnih obravnav na dnevni red, — in predlog vlade, da bi zbornica provizorično za prvo črt leta 1884 privolila pobirati davke in poravnovati navadne stroške. Pri tej priliki je zopet levica bobnala o zatiranju nemškega življa in nemškega časopisja, kar je finančni minister Dunajevski odločno zavrnil. — Knez Lobkovic je odložil podpredsedništvo v državnem zboru, na njegovo mesto pride grof Rihard Clam. — Koncem tedna pričnejo za poslance božične počitnice, ki bodo trajale šest tednov.

Poročali smo, da se obravnava v Budapešti v državnem zboru načrt postave, po kateri bi se dovolila ženitev med židi in kristjani. Ta načrt je bil v tej zbornici poslancev z veliko večino sprejet. Gosposka zbornica je pa s 109 glasovi proti 103 oni načrt zavrgla.

Hrvaški ban, grof Khuen, pripeljal se je v nedeljo v Zagreb, kjer je bil dostojno a hladno sprejet. Časniki vedo poročati, da je ban objavil program svojega delovanja v treh besedah: „zakon, red in rad (delo)“. S predsednikom sabora Kerstičem sta sklenila, da se skliče sabor 17. t. m.

Veliko pozornost obrača na se potovanje nemškega cesarjeviča, kateri se je do sedaj na

Španskem mudil, v Rim, da obišče sv. očeta. Časniki mnogo pišejo in ugibljejo o tem pohodu in njegovem namenu.

V Serbiji je „brzi sud“ končal svoje poslovanje. Dva voditelja radikalne stranke obsodil je na smrt, a kralj jima je spremenil kazen v 10 letno ječo; jeden je obsojen na osem, jeden na 5 let težke ječe, dočim so bili drugi nekrivi spoznani.

Francozi bodo vendar imeli vojsko s Kitajci. Zbornica je 10. t. m. dovolila v ta namen francoski vladi kredit, ker so bila vsa pogajanja s kitajskim vladarjem brezuspešna.

Kriv prorok — Madi — je zopet uničil pet stotnij egiptovske vojske, kar je v Egiptu pomnožilo strah pred njim. Angleži se vsled tega resno pripravljajo na vojsko zoper njega. Tedaj bodo imeli Angleži vojsko v Egiptu, Francozi pa v Tonkinu.

Domače stvari.

Njegovo Veličanstvo presvetli cesar daroval je občini Sedlo v kobariskem Kotu 300 gl. iz svoje zakladnice, da si opomorejo ljudje, ki so bili zadeti po slabi letini. Slava!

Goriška čitalnica imela bo, kakor smo zadržali omeniti, jutre zvečer ob 7. uri občni zbor, h kateremu se pričakujejo društveniki v obilnem številu, da izberejo društvu odbor, ki bo svoji nalogi kos. Rodoljube goriške, ki niso še udje čitalnice, uljudno prosimo, naj pristopijo temu društvu, na katero so goriški Slovenci ponosni.

Otroški vrt v Gorici lepo napreduje; a rodoljubom priporočamo, da ga vzamejo v svojo skrb ter da mu pošiljajo podporo. Radodarne doneske sprejema društvo „Sloga“ (predsednik, podpredsednik, denarničar), pa tudi „Soča.“ Vsakdo se lahko prepriča pri društvem denarničarju, g. Andr. Jegliču, deželnem računarju, ali je svoj dar vpisan, ker razpošiljanje po botnic na vse strani stalo bi preveč.

Duhovske vesti. Preč. g. Jožef dr. Gabrijelčič, vojšta in profesor v goriškem semenišči postal je častni kamornik (camerarius secretus supernumerarius) Njegove Svetosti papeža Leona XIII. — Preč. g. Dominik Filip, častni kanonik prvostolnega kapitula v Pragi in ustanovitelj podpornega društva za bolne duhovnike se sedežem v Gorici, imenovan je častni knez nadškofijski koasistorijalni svetovalec goriški. — Razpisana je služba koralnega in župnijskega vikarja v prvostolni cerkvi v Gorici do 10. januarja prihodnjega leta. Prosilci morajo biti večji slovenskega jezika za pridigovanje in za potrebo italijanskega.

Mil. g. Ivan dr. Glavina, škof tržaški, vrnil se je iz Rima, kamor je bil šel proti koncu meseca novembra, in se je mudil pretekli torek v Gorici. Prinesel je poročila v nekaterih zadevah, katere mu je bil priporočil vzvišeni knez nadškof goriški, ob enem pa tudi vest, da sv. oče pričakuje tudi goriškega višjega pastirja v Rim. Govori se, da knez nadškof pojde prihodnjo pomlad v sveto mesto, da se pokloni vidnemu glavarju vesoljne cerkve. Goriškemu semenišču prinesel je vračajoči se mil. škof papežev blagoslov na posebno željo vodjino, vodji pa papeževo odlikovanje, s katerim ga je hotel iznenaditi, kakor ga je v resnici iznenadil. Zaradi srečne vrnitve tržaškega škofa in vodjinega odlikovanja vabljeni so bili tisti dan bogoslovski profesorji k knez nadškofu na obed. Drugi dan se je tržaški škof odpejal v Trst.

Amalija baronica Pretisova, hčer c. k. namestnika tržaškega, umrla je po dolgi bolezni 8. t. m. v Trstu in je bila pokopana 10. dec. Ko se je preteklo jesen mudila v Gorici, zdelo se je, da ji bo bolje; takrat je bila šla družina na Sv. Goro. Pozneje poslani so jo v Benetke, kjer je ostala nekaj časa, ne da bi jej bilo bolje. Slednjič so jo poklicali domov v Trst, kjer je po mučni bolezni mirno v Gospodu zaspala.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici imelo je 8. dec. popoldne predavanje z domačo zabavo. Govoril je predsednik g. Fr. Povše o pokojninskih zadrugah, prav primernem predmetu za tako društvo in sploh za take ljudi, ki hočejo skrbeti za stare dni. Podporno društvo daje svojim udom denarno in zdravniško pomoč o času bolezni; ali če trpi bolezni, čez eno leto prejenja podpora in bolnik si potem ne vé pomagati. Ako je pa kdo ud pokojninske zadruge, dobi, ko pride v izgovorjena leta, penzijo ali pokojnino, ki mu ostane do smrti. Ti dve društvu se torej dopolnjujeta in podasti udom toliko pomoči, kolikor je more dati človeška naprava. Slišali smo, da se v podpornem društvu resno o tem govori, da se vpelje za društvenike, ki bodo hoteli pristopiti, pokojninska zadruga. Poslušalcev bilo je nenavadno mnogo ter so pritrjevali razpravi govornika, katerega

so pazljivo poslušali. Pred govorom in po njem prepevali so društveni pevci in večer je bil prav prijeten.

Prihodnjo nedeljo, 16. t. m., ob 7. uri zvečer bo zopet predavanje. Govoril bo profesor Julij pl. Kleinmayr o slovenskih ženskih in o njihovem uplivu na razvoj slovenskega naroda. Predmet je jako zanimiv, zato pričakujemo, da bo udeležitev zopet tako obilna, ko zadnjic, ako ne še obilnejša. Vabimo č. k. društvenike in goste, da pripeljejo seboj tudi svoje družine, da posnamejo iz lepih vzgledov, katere navede gospod profesor, kako more ženska uspešno delovati za svoj mili narod.

Bratovščina vednega češčenja sv. R. T. razdelila je svoje letošnje izdelke tako le med razne cerkve: Batuje so dobile pokrivalo za ciborij; Bilje enako; Bole vijoličasti plašč; Černiče burso, dvojno stolo; Dornberg zelen plašč; Flejana dve mašni srajci; Gabrije naramnik; Gradina zelen plašč; Idrija na Bači rudeč plašč; Kamno malo srajco, perilo; Kožbana bel in rudeč plašč; Kronberg malo srajco, perilo; Mariano rudeč plašč; Medana bel plašč; Oglej blazine; Osek bel plašč, perilo; Otalež belo stolo, otiralko; Pevma bel plašč; Podmelci perilo; Ponikve burso; Ravnica dve srajci; Rifenberg rudeč plašč; Roče srajco; Ruda črn plašč; Šmarje stolo; Štjajk plašč; Štomazi bel plašč; St. Viškagora dve srajci; Spodnja Tribuša dvojno stolo, burso; Vertobja bel plašč; Volče tapet.

Bazar, ki so ga napravili preteklo nedeljo v prid zavodu sv. Jožefa za uboge deklice, imel je vseh dohodkov 1165 gl.; — to m b o l a pa, katero so bili priredili v praznik D. M. za zimsko juho ubogim, 1169 gl. 80 kr. Po odbitih stroških ostalo je čistega dohodka pri tomboli 765 gl. 49 kr. Za meneštro nabralo se je še posebe o priliki tombole 220 gl.

Za spomenik Matevža Pirca izročil nam je neki prijatelj ranjkega 10 gl. Prijatelji in znanci, ki hočejo zaslužnemu možu svojo hvaležnost in spoštovanje izkazati z doneski za nagrobni spomenik, naj pošiljajo svoje dani opravištvu „Soče“, ki poskrbi o svojem času spomenik po razmeri nabranih darov. Želuti je, da bi hotel kdo opisati življenje ranjkega in poslati ga družbi sv. Mohora, da bi razen kamnatega dobil tudi papirnat, tiskan spomenik.

Javni ples v adventu bil je v Gorici in sicer 8. dec., na praznik D. M. Krčmar priredil je ples zaradi dobička, to vemo; zakaj je oblastnija dala dovoljenje, ne vemo. Čudno je vsekako, da Gorica sprejme svojega višjega pastirja pri njegovem vходу prav slovesno in da dva meseca pozneje javno in z uradnim privoljenjem teptá cerkveno postavo, katero ji pastir oznanjuje. Kako prepričanje je to? Vemo, da tudi nekatera društva niso posebno občutljiva v tem oziru, kar pa ne velja o goriški čitalnici, ki je že prvo letošnje besedo, združeno s plešno zabavo, odredila za tak čas, ki ni bil razveseljevanju splošno nasproten. Da bi se Gorica nekoliko brzdala gledé javnih veselje, ne bilo bi jej v škodo. Poduk v teh zadevah daje se v cerkvah; kdor pa nima prilike, da bi nauk v cerkvi poslušal, naj bi se obinil uradno do knez nadškofijskega ordinarijata, ki mu, kakor menimo, radovoljno dá odgovor na dotična prašanja. Prazen je izgovor, da človek, ko ima pero za ušesom, ni več kristjan. Ako je krščen, ostane kristjan do smrti in vsa njegova dela se bodo sodila po evangeljski postavi. Mestni statut, volilni red, temeljna državna postava, kazenski zakonik, javni in skrivni navodi ter cele sklade paragrafov pridejo ob veljavo, ko stopi človek pred sodnika; veljala bo takrat edino le — večna resnica. Goriški gospodje, visoki in mali, ali menite, da je to res? Djanja naj govore.

Teodor Slabanja, srebrar v Gorici, v Moreljivih ulicah h. št. 17, izvršil je zopet krasno delo, ki dela mojstru čast. Za župnijsko cerkev v Ajdovščini napravil je prelepe lestence (luster) iz medi (mesinga), ki so večinom uliti, lepo okinčani, v oguji posrebrnjeni in na mnogih mestih pozlačeni. Visokost znaša 270, širokost pa 180 centimetrov. Lestenci imajo 18 ročajev, v dolenji visti 12, v gorenji 6. Lepo so lestenci okinčani z 12 apostoli, z angelskimi glavami in na vrhu z lepo krono in drugim kinčem. Umetno delo bo pri izdelovalci razpostavljeno do prihodnjega četrtega. Kdor ima priliko, naj si delo ogleda, ker kaj takega se ne vidi vsak dan. Slednjič pa hvala in pohvala pošteni ajdovski občini, ki je samo z milimi darovi nabrala vsoto 630 gl., katero stauje to izvrstno delo.

Umrl je 11. t. m. preč. g. Ignacij Fabiani, župnik v Slovenci v Brdih. Rojen je bil 1. avgusta 1846. v St. Rupertu na Kranjskem, v dahovna posvečen 24. sept. 1870. Pred 14 dnevi izcinil se mu je podkožnik na vratu (wespennest), katerega mu je zdravnik dr. F. Rojic srečno prerezal; z nasledki podkožnika dobil je hudo pljučnico, ki mu je vzela še mlado življenje. Naj v miru počiva.

Vabilo, s katerim se častiti udje bralnega društva vabijo k občnemu zboru, kateri bo dne 23. t. m. precej po popoldanski službi božji v društvem prostoru z naslednjim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora. 5. Volitev treh udov

kot pregledovalcev računov t. l. 6. Določitev; časopisov za bodoče upravno leto. Gg. društveniki so prošeni, da se v polnem številu udeležijo zboru. Bralno društvo v Šempasu, dne 11. decembra 1883. Odbor.

Vabilo k besedi, katero napravijo še br el j'ski pevci dne 26. t. m. v navadnih prostorih v korist pridnih in ubogim učencem. Spored: Slovan, možki zbor; zl. Vašak. — Jadransko morje, možki zbor; zl. Heidrih. — Deklamacija. — Domovini, dvospev, možki zbor; zl. dr. B. Ipavec. — „Gluh mora biti,“ burka v 1 dejanji. — Kitica slovenskih narodnih pesmi za mešan in možki zbor; sestavil Ant. Foerster. — Božična deklamacija. — Božično drevo s sročkanjem na dobitke. — Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 10 novcev. K obilnej udeležbi vabi uljudno Odbor.

Vabilo. Narodna čitalnica bolška bode imela na sv. Janeza evangelista dan, 27. grudna t. l., ob 4 popoldne svoj redni letni občni zbor se sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo odborovo. 2. Volitev novega odbora. 3. Naročitev in prodaja časnikov. 4. Razni nasveti. — K temu se p. n. gg. domači, kakor tudi zvonjanji udje s prav gorkim priporočilom najuljudneje vabijo.

Bolec, 10. grudna 1883.

Odbor.

Gospodična Marija Grmek, izprašana učiteljska kandidatinja, dobila je službo začasne podučiteljice v Skriljah na Vipavskem.

Na Srpenici umrl je najstarejši veteran na Goriškem, Andrej Trčbšc. Rojen je bil leta 1789, in mu je manjkalo torej samo še 6 let do popolne stotnice. Vojak je postal uže leta 1806. in je prehodil mnogo sveta; leta 1809. bil je ranjen v bitvi pri Milanu. Kot veteran delal je svojim rojakom čast; meseca septembra 1882., ko je presvtili cesar potoval skoz Srpenico, nagovoril je starega moža in mu podaril 10 cekinov. Pogreb bil je slovesen; udeležili so se ga bolški veterani, katero je vodil mnogozasluzni načelnik g. F. Vittori. Z njimi bil je tudi c. k. okrajni sodnik g. Avgust Jakopič, ki po zasluženju in hvalevredno podpira to patriotično društvo. S streljanjem možnarjev poslovili so se veterani od svojega umrlega tovariša, ki naj v mira počiva.

Resnico govori današnji dopis „iz Istre“, da narod, ki je denarno navezan, ni prost v svojem političnem življenju. Denar in razum dajeta v roke moč; ubožec in nerazumec ne uživata pravice, če tudi jima jih postava zagotavlja, ker nimata srčnosti ali pa nimata razuma, da bi tirjala njih izpeljavo. Odvisna sta od blagohotnosti izvršujočih oblastij ali pa od prekanjenosti zavirajočih nasprotnikov, ki si znajo celo po postavni poti (n. p. po sklepih avtonomnih oblastev) pridobiti sredstva, da zavirajo pravi napredek. Poduk in gmotno blagostanje potrebna sta narodu, ki hoče uživati politične pravice neprizadevanje, kakor mu jih postava določuje. Vse prizadevanje slovenskih rodoljubov mora torej na to meriti, da se povzdigne blagostanje in omika narodova. V obojem oziru nam je najtrdnjeja in nerazrušljiva podlaga — katekizem, ki obsega seme poštenega nadaljnega razvitka.

Naše gg. župane opozarjemo na dopis „izpod Cavn“ v današnjem listu ter jim ga toplo priporočamo v premislek in posnemo. Veseli nas, da so se odločili župani ajdovskega okraja za shodo, ki so se na Kranjskem pokazali kot močno koristni. Prepričani smo, da bo započeta stvar dobro napredovala, kajti v rokah jo imajo možje, katerih razumnost in ljubezen do naroda je znana. Gospodu dopisniku in ob enem snovatelju shoda smo jako hvaležni, da je pripravil stvar, ki bo za vso vipavsko dolino prevelike važnosti. Kadar se začne narod gibati iz sebe po svojih zastopnikih in veljavnih možeh, ni dvomiti na njegovi boljši prihodnosti. Zastopniki naroda, cvet občinarjev, vztrajajte na imenitni poti, katero ste nastopili; hvallili Vas bodo vrstniki in pozni nasledniki.

Napredek slovenskega naroda kaže se tudi v tem, da pokupi od leta do leta več knjig. Posebno domače, ljudske knjige se prav veselo širijo. Odtod prihaja, da imajo goriški knjigarji večinom zvezo z vsemi založniki slovenskih knjig. V novejem času odlikuje se v tem oziru Seitzova knjigarua v semeniskih ulicah, ki razen knjig ima tudi različne slovenske tiskovine in rada postreže v slovenskem jeziku.

Z žalostnim srcem uaznanjamo v našem in v imenu sorodnikov zgubo naše ljube hčerke

IDE WALLENHOF,

koja je po hudi in dolgo časa trajajočej bolezni včeraj ob 11. uri zvečer previdena s sv. sakramenti v Gospodu zaspala.

Komen, dne 12. decembra 1883.

JOŽEF WALLENHOF, EMA WALLENHOF,
c. k. sodnijski pristav, oče. mati.
Za sožalovanje se prosí.

Zahvala!

Podpisani se zahvaljujem gospodu Ivanu Jazu v Ljubljani, tovarna za izdelovanje vsakovrstnih šivalnih strojev v Lincu, — za meni po zastopniku gospodu Josipu Deklevi priporočeni izvrstni čevljarški šivalni stroj, citinder. Naj bode tudi dragim čevljarškim mojstrom priporočen.

V Čerčah, 8. grudnia 1883.

ANTON LOJK,
čevljarški mojster.

Lekarnica k Materi Božji

Nunski trg v Korminu

Obdarjene Franzoneve kroglice

proti kašlju, zagrljenju, bolečinam v prsih.
Škatljica 25 kr.

V Gorici pri PONTONU.

PTUJSKA ČITALNICA

oddaje s. 1. majem 1884. leta v svojih prostorih „Narodnem domu“

restavracijo s kavarno

v najem.

Podrobni pogoji zvedó se pri čitalniškem predsedniku gosp. Dr. Alojzu Gregoriču, odvetniku v Ptujih.

Razpis služeb.

V tem okraji so razpisane službe učiteljev voditeljev enorazrednic v Sedlu, Soči, Drežnici, na Kamnem in na Grahovem za definitivno nastavljenje. Plača je določena po postavi 10. dne marca 1870 in 4. dne marca 1879.

Prošnje s postavnimi spričevali sposobnosti je vložiti do 20. dne januarja 1884 po predstavljenih oblastnijah.

C. k. okr. š. svet v Tominu,
3. decembra 1883.

Tiskarnica in papirarnica SEITZ-EVA V GORICI

s pridruženom zalogo

c. k. papirnice v Podgori

v semeniščni ulici

priporoča svojo bogato zalogo potrebščin za urade, knjig in potrebščin za šolo vsake vrste, tiskanic za častite cerkve, za c. k. urade in županstva, kupčijskih zapiskov, molitvenih knjig, fino in navadno vezanij, itd. itd.

Ima tudi zbirko prijetnih beril in povestij, izmed katerih navaja sledeče:

Trnjulčica; Aladin s čarobno svetilnico; Pritlikovec; Dežeja lenuhov; Robinzon; Snegulčica; Pravljica o obutem mačku; Venček za vezilna darila; Bojtek; Grizelda; Na valovih južnega morja; Hirlanda; Črni bratje; Jama nad Dobrušo; Nikolaj Zrinski; Hildegarda; Eno leto med Indijanci; Najdenček; Cesar Maks; Vrtomirov prstan; Dve čudapolni pravljici; Pod turškim jarmom; Nemški Pavliha; Repoštev; Zbirka ljubimskih in ženitovanjskih pisem; Sanje v podobah; Hitri Računar itd.

Prekupčevalcem dovolijo se posebno ugodni pogoji.

Izurjene agente

sprejme pod ugodnimi pogoji neka banka v Amsterdamu za razprodajo badenskih srečec od l. 1845, katere se morajo gotovo vleči z dobitki do konce l. 1885.

Prošnje, od katerih naj se poštnina plača, se napišejo pod št. 10. 135 na

Annoncen Expedition

HEINRICH SCHALEK, Wien.

Šiva se po meri.

SAMO

pri Ignaciji Steinerji v Gorici,
nasproti nadškofjski palači,

dobi se najboljše in najceneje obleka za gospode, dečke in otroke vsake vrste in velikosti na poljubno izbiro vedno gotova.

Čudovito dober kup!

1 zimska suknja od 10 gl. naprej,
1 zimska obleka za gospode od 10 gl. naprej,
1 hlače za gospode od 3 gl. naprej,
1 obleka za otroke od 2 gl. 20 kr. naprej.

Poprave vsake vrste najceneje.

Obrazi na ogled brezplačno in poštne prosto.

Kar ne pristaja, vzamemo radi nazaj.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrudovitejšo želodčne bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih,

zoper beli tok, bojaz, zoper bitje arca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne pregzňajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Blagorodni gospod!

Na priporočilo nekega prijatelja rabil sem kapljice sv. Antona Padovanskega proti množični prav močni naduhi z najboljšim uspehom in pri najhujših napadih s prav hitro olajšavo.

Prosim torej, pošljite mi, da se bom dalje zdravil, prej ko mogoče 12 steklečic proti poštnemu povzetju.

Mahrenberg.

Franc Macun,
c. k. sodnijski pristav.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbo in pošiljate pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu.
Ena steklenica stane 30 novcev.

Gotov pomoček.

Vsadko dobi plačilo hitro nazaj, ako bi ostal moj gotovi

ROBORANTIUM (pomoček, da brada raste.)

brez uspeha. Imamo tudi gotov uspeh proti plosi, izpadanju las, luskinasti glavi in osivljenju las. Uspeh je gotov po nekaterem drgnenju. Deluje hitro. Izvirne steklenice razposilja po 1 gl. 50 kr., steklenico za poskušnjo po 1 gl. I. Grolich v Brnu. Zalogo: v Gorici: Cristofoletti, lekar; v Trstu: Pavel Rocca, lekar v mestni palači; v Ljubljani: Ed. Malve; v Zadru: N. Androvich.

Roborantium rabi se pogosto z uspehom tudi proti slabosti spomina in bolesti v glavi, kar se lahko dokaže s spričevali in zahvalami.

NB. V imenovanih zalogah dobi se tudi ustna karpaska voda Grolichova, gotova pomoč zoper vsakršno bolejo zob, neobhodno potrebna, da se ohrani njih lepota, izvrstno sredstvo, da se ohrani in čistijo zobje, usta in lesna, sestavljena iz zdravilnih korenin moravskih Karpat; prave steklenice po 60 kr.

Skutnike (kvargel)

in domači sir, pristno blago, razposilja tudi v poštnih zabojih

L. Nätzler v Olomucu
(Olmütz).

Bergerjevo medicinsko MILO IZ SMOLE (THEERSEIFE)

Priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se skoro v vseh evropskih državah s sijajnim vspehom proti vsakovrstni nečistosti na polti,

sosebno proti kroničnim in luskinastim lišajem, hrastam, nalezljivim hrastam, proti rudečemu nosu. ozabljimi, potenju nog, prhljaju na glavi in bradi. — Bergerjevo milo iz smole ima 40% smole iz lesa, in se bistveno razločuje od vseh drugih smol, ki se prodajajo. — Da se prekanjanju izogneš, zahtevaj določno Bergerjevo milo iz smole in glej na značilni zavitek. V dolgih in hudih poltnih boleznih rabi se z vspehom na mestu mila iz smole Bergerjevo med smolnato-žvepleno milo; kdor bi hotel uneti rajši to, naj zahteva edino Bergerjevo smolnato žvepleno milo, ker zunanja ponarejanja so brezvspešni izdelki.

— Kot neostro milo iz smole za odstranjenje nečistosti na polti, zoper hrasto na polti in glavi otrok, kakor kot neprekosljivo kosmetično milo za vmivanje in kopanje za vsakdanje rabo rabi:

Bergerjevo glicerina milo iz smole, ki ima 35% glicerine in je fino perfumano.

Cena za komad vsake vrste 35 kr. s brošuro vred. Glavni razposiljavec: lekarnar G. Hell v Opavu. Glavna zaloga za Gorico pri gg. lekarnarji F. Cristofoletti (Zanetti) in A. Franzoni.

The London
Bodega Comp.

Na Dunaji, Kärnthnerstrasse, 14.
V Trstu, prehodna zaloga, via S. Nicolò 17.

Neposredno vvažana prava in nepopečena španska in portugalska vina, angleška žganja,
Specijaliteta, zdravniška vina,
Malaga Sect, vino Santo, Alicante
od profesorja dr. L. ROESLER-ja (c. k. poskuševališče v Klosterneuburgu) za šibke in bolne (obro spoznano).

CVET ZOPER TRGANJE

po dr. Maliču

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, terganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrpcele ude in kite itd., malo časa čó se rabi, pa mine po polnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliču“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Gospodu pl. Trnkóczy-ju, lekarju v Ljubljani. Moja mati so na protinskem bolezni na nogi silno trpeli in razna čomača zdravila brezvspešno rabili. Ko jo pa bolezen čedalje hujša prihajala in uze več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res imel je čudovit vspeh, da so se po kratki rabi oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni priporočam. Vašej blagorodnosti pa izrekam najprisrčnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug, posestnik v Šmarji p. Celji.

Plavinski zeliščni sirup krajnski, izbova zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 steklenica 50 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne smelo bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatuljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatuljami 1 gold. 5 kr. Razposilja se le jeden zavoj.

Naročila se izvrše: najhitreje s poštnim povzetjem v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. TRNKÓCZY-ja na Mestnem tergu v Ljubljani.